

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964356144/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Mit Hierte, spar
Den Tiid, du har,
Som er saa kostelig og rar. 79
Har du i Sinde
Hiem at finde;
Maas du være snar.

2.

Ja, ja! det heder:
Vaager, beder,
Værer rede Dag og Nat!
Fuldfører Striden,
Kjøber Tiden!
Har I Kronen fat?
O gjør vi disse
Trin dog visse,
Som vi end tilbage har?
Hvad ligger mangen
Ævig fangen,
Som paa Vejen var!
O vee! saafremt
Det bliver glemt,
Hvor du, min JESU, var beklemt
I Helveds Hede,
Før vor lede
Syndens Leeg og Skiemt.

3.

Nej, dine mange
Elskovs Gange,

1, 13-14: *spor den Tiid, du har*: du må ikke søde med den til ingen nytte. — 1, 15: *rar*: dyrebare. — 2, 1: *beder*: beder. — 2, 2: Mt. 26, 41. — 2, 3: Mt. 24, 44. — 2, 4: 1. Tim. 6, 12; 2. Tim. 4, 7. — 2, 5: ordret gengivelse af Ef. 5, 16; Kol. 4, 5 (oversættelserne lidt anderledes); med *kjøber Tiden* menes: tag den i brug, idet i betaler de ofre, det koster. — 2, 6: *Kronen* er her set som noget, den sande kristne alferede her ejer og skal fastholde, jfr. Job. Ab. 3, 11. — 2, 7-9: Hebr. 12, 13: »Gør visse (s; sikre) trin med eders fødder«, om fast gang frem mod målet. — 2, 10: *hvad*: hvor. — 2, 11: *ævig fangen*: i helvede. — 2, 12: som var begyndt på »den vej, der fører til livet«, Mt. 7, 14. — 2, 18: Tanken er, at Jesus på korset led helvedes pine, jfr. Mt. 27, 46.

80 Al den Vej du kom og foer,
Nøj, aldrig Bruden,
Dem foruden,
Setter Fod til Jord.
Den røde Bane,
Hvide Fane,
Konge-Vej i Himmel-Skye
Hun altid nøje
Har for Øje,
Hiem til Salems Bye.
Viis os forklart
Din Fødsels Art,
Din Død, Opstandels', Himmelfart,
Vor glædelige
Himmel-Stige,
Drag os, hent os snart.

Nr. 345. - LXII.

1.

Naar mit Øje,
Træt af Møje,
Vaadt og mørkt af Taare-Regn,
Seer med Længsel
Af sit Fængsel
Op mod blide Salems Egn;
O hvor svinder da min Vee,
Bare ved derop at see!

3, 3: *du kom]* ved menneskelivelsen: *foer]* for hørt, ved himmelfarten. — 3, 6: *setter Fod til Jord]* kommer i land, om at nå himlen, jfr. nr. 320, 2, 4; 331, 2, 5; 349, 1, 1-4. — 3, 7: *den røde Bane]* den blodige vej, som Jesus gik, og hvor han skal efterfølges. — 3, 12: *Salen]* Jerusalem. — 3, 13: *forklart]* heriggjort a: sådan, at vi kan se herligheden ved din fødsel o. s. v. — 3, 16-17: Det er Jesu fødsel, død, opstandelse og himmelfart, der er *vor Himmel-Stige*.

Nr. 345 - LXII. Original. Salmen har lighedspunkter med nr. 352, dels i fælles bibelsk grundlag, dels deri, at de begge har karakteren af et himmelsk syn. Samtidig er forskellen stor: nr. 352 er den store kirkesalme, medens den, vi her står overfor, er udpræget individuel med en gripende inderlighed i følelsen. — 1, 6: *Salen]* det himmelske Jerusalem.